

РЕШЕНИЕ

№ 6458

гр. София, 30.10.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XIV КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 29.09.2023 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Татяна Жилова

**ЧЛЕНОВЕ: Анета Юргакиева
Мая Сукнарова**

при участието на секретаря Милена Чунчева и при участието на прокурора Милен Ютеров, като разгледа дело номер **6027** по описа за **2023** година докладвано от съдия Мая Сукнарова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), във връзка с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба от „Студентски имоти София” ЕООД с ЕИК[ЕИК] и седалище в [населено място] срещу решение от 10.05.2023 г., постановено по н.а.х.д. № 6556/2022 г. от Софийски районен съд, 132-ри състав. С него е потвърдено наказателно постановление (НП) № 628711-F637239/18.03.2022 г. на заместник-директора на ТД на НАП – С., с което на основание чл.180, ал.2 от ЗДДС на жалбоподателя е наложена имуществена санкция в размер на 20 833,33 лв. за нарушение по чл.86, ал.1, т.1, 2 и 3 във вр. с чл.102, ал.4 от ЗДДС. С касационната жалба се твърди, че обжалваното решение е неправилно като постановено в нарушение на материалния закон и необоснованост. Иска се отмяната му и произнасяне по същество, при което оспореното НП да бъде отменено, а в хипотеза на маловажност да бъде намален размерът на наложената имуществена санкция съобразно чл.180, ал.3 от ЗДДС. Претендира се и присъждане на разноски.

Ответникът - заместник-директорът на ТД на НАП – С. в открито съдебно заседание чрез упълномощения процесуален представител юрк.Й. оспорва жалбата като неоснователна. Моли съда да остави обжалваното съдебно решение в сила, както и да му присъди юрисконсултско възнаграждение.

Прокурорът от Софийска градска прокуратура дава заключение за неоснователност на жалбата.

Настоящият 14-ти касационен състав на Административен съд – София град намира касационната жалба като подадена от надлежна страна, срещу подлежащ на обжалване съдебен акт, при наличие на правен интерес и в срока по чл.211, ал.1 от АПК за процесуално допустима.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

С обжалваното решение Софийски районен съд е потвърдил обжалваното пред него НП № 628711-F637239/18.03.2022 г. на заместник-директора на ТД на НАП – С., с което на основание чл.180, ал.2 от ЗДДС на „Студентски имоти София” ЕООД е наложена имуществена санкция в размер на 20 833,33 лв. за нарушение по чл.86, ал.1, т.1, 2 и 3 във вр. с чл.102, ал.4 от ЗДДС. За да постанови този резултат от фактическа страна съдът е установил следното:

На 17.08.2021г. в [населено място] „Студентски имоти София” ООД продало недвижим имот за сумата от 125 000 лева. С това дружеството достигнало облагаем оборот от 50 000 лева и е следвало да се регистрира по ЗДДС в срок от 7 дни, т.е до 24.08.2021 г. Дружеството не начислило в срок до 14.09.2021 г. ДДС за тази облагаема доставка, с която надхвърлило облагаемия минимум от 50 000 лева за периода от 17 до 31.08.2021 г. в размер на 20 833,33 лева, като не издало данъчен документ, в който да посочи данъка на отделен ред; не включило размера на данъка при определяне на резултата за съответния данъчен период в справка-декларацията по чл.125 за този данъчен период; не посочило документа по т.1 в дневника за продажбите за съответния данъчен период.

На 16.09.2021 г. бил издаден акт за регистрация по ЗДДС на „Студентски имоти София” ООД по повод негово заявление от 02.09.2021 г. Във връзка със закъснението за подаване на заявление за регистрация по ЗДДС бил съставен акт за установяване на административно нарушение (АУАН) № F628654/24.09.2021 г. за нарушение на чл.96, ал.1 от ЗДДС, като на 26.10.2021г. директорът на Дирекция „Обслужване” в ТД на НАП - С. издал на основание чл.28, б.,а” от ЗАНН предупреждение № 608217-F-628654 към дружеството, че при следващо такова нарушение, ще му бъде наложено административно наказание.

На 08.12.2021 г. на „Студентски имоти София” ООД е съставен АУАН № F637239 за това, че не е начислило ДДС, считано от момента на достигане на облагаем доход – 17.08.2021 г. до края на месец август 2021 г. в размер на 20 833,33 лева в срок до 14.09.2021 г. Прието е, че дружеството е извършило нарушение на чл.86, ал.1, т.1, 2 и 3 във вр. с чл.102, ал.4 от ЗДДС. Въз основа на АУАН е издадено обжалваното НП.

На „Студентски имоти София” ООД е извършена и ревизия, завършила с ревизионен доклад от 21.02.2022 г., последван от ревизионен акт от 14.03.2022 г., с които било установено, че дружеството дължи ДДС в размер на 20 833, 33 лева и лихва в размер 873, 91 лева. На 30.03.2022 г. „Студентски имоти София” ООД заплатило 21 800 лева във връзка с издадения ревизионен акт.

При тези данни от правна страна съдът е приел, че при съставянето на АУАН и при издаването на НП са спазени изискванията на чл.42 и чл.57 от ЗАНН и не са допуснати процесуални нарушения, които да са причина за отмяна на атакуваното НП. Установил е компетентността на съставителите на АУАН и на издателя на НП като се е позовал на приложената по делото заповед № ЗЦУ – 1149/25.08.2020 г. на изпълнителния директор на НАП. Нарушението било описано ясно и точно с всички

съставомерни признаци. Правната квалификация била съответна на описанието.

Съдът е приел, че не е нарушен принципът *non bis in idem*, тъй като АУАН № F628654/24.09.2021 г., последван от предупреждение по реда на чл.28 от ЗАНН бил съставен за друго нарушение – на чл.96, ал.1 от ЗДДС - неспазен срок за подаване на заявление за регистрация по ЗДДС.

По същество съдът е приел, че жалбоподателят е осъществил състава на административното нарушение. От доказателствата по делото съдът е установил, че жалбоподателят е следвало да се регистрира по ЗДДС, доколкото към 17.08.2021 г. е достигнал облагаемия минимум от 50 000 лева по ЗДДС, и като не е сторил това е извършил нарушение по чл.96, ал.1 от ЗДДС. Същевременно, като не начислил, съгласно изискванията на чл.86, ал.1 от ЗДДС, дължимия ДДС за извършената облагаема доставка за времето от достигане на облагаемия минимум до 31.08.2021г. нарушението попадало в хипотезата на чл.180, ал.2 във вр. с ал.1 от ЗДДС и деянието било съставомерно от обективна страна. С оглед обстоятелството, че е ангажирана административнонаказателната отговорност на юридическо лице, не следвало да се обсъжда въпроса за субективната страна на деянието.

Съдът е приел, че случаят не е маловажен, доколкото не разкривал отклонение от типичните за този вид нарушение признаци. Освен това, дружеството, макар да заплатило данъка, сторило това едва след започване на административнонаказателното производство. Правилно, според съда, бил определен и размерът на наложената имуществена санкция - в размер на неначисления данък, но не по – малко от 500 лева (чл.180, ал.1 от ЗДДС), като предвид така очертаната рамка за определянето на санкцията, за съда не съществувала възможността да намали размера ѝ и в този смисъл да измени НП.

Обжалваното решение е правилно.

Съгласно чл.25, ал.2 от ЗДДС, данъчното събитие възниква на датата, на която е прехвърлено правото на собственост върху стоката или друго вещно право, както и всяко друго право на разпореждане със стоката като собственик, или на датата, на която услугата е извършена. Според чл.86, ал.1 от ЗДДС регистрирано лице, за което данъкът е станал изискуем, е длъжно да го начисли, като: 1. издаде данъчен документ, в който посочи данъка на отделен ред; 2. включи размера на данъка при определяне на резултата за съответния данъчен период в справка-декларацията по чл.125 за този данъчен период; 3. посочи документа по т.1 в дневника за продажбите за съответния данъчен период.

Срокът за изпълнение на това задължение е определен с чл.125, ал.5 по следния начин: до 14-то число включително на месеца, следващ данъчния период, за който се отнася. Според чл.180, ал.1 от ЗДДС, регистрирано лице, което, като е длъжно, не е начислило данък в предвидените в този закон срокове, се наказва с глоба - за физическите лица, които не са търговци, или имуществена санкция - за юридическите лица и едноличните търговци, в размер на неначисления данък, но не по-малко от 500 лева. Алинена 2 на същия законов текст предвижда, че ал.1 се прилага и когато лицето не е начислило данък, тъй като не е подало заявление за регистрация и не се е регистрирало по този закон в срок.

От тази законова регламентация следва извод, че касаторът е следвало да се регистрира по ЗДДС, тъй като към 17.08.2021 г. е достигнал облагаемия минимум от 50 000 лв. по ЗДДС, както и да начисли дължимия ДДС за извършената облагаема доставка. Следователно за него са възникнали две задължения от извършената

облагаема доставка, които след като не е изпълнил съответно е извършил нарушение, както по чл.96, ал.1 от ЗДДС, така и по чл.86, ал.1 от ЗДДС. Затова се явява неоснователно възражението в жалбата за нарушаване на принципа non bis in idem. Съставеният АУАН № F628654/24.09.2021 г., последван от предупреждение по реда на чл.28 от ЗАНН е за нарушението по чл.96, ал.1 от ЗДДС - неспазен срок за подаване на заявление за регистрация по ЗДДС. Развилото се административнонаказателно производство по издаване на обжалваното в настоящото производство НП касае налагането на дружеството на санкция за това, че не е начислило дължимия ДДС. Тоест касае се не за едно и също деяние, както твърди касаторът, а за две отделни такива, за които са предвидени и съответните санкции.

В случая, както вече беше отбелязано, санкцията е наложена на дружеството за това, че в предвидения в закона срок (до 14.09.2021 г.) не е начислило ДДС за облагаема доставка, с която е надхвърлило облагаемия минимум за периода от 17 до 31.08.201 г. от 50 000 лв. , като не издало данъчен документ, в който да посочи данъка на отделен ред (20 833,33 лева), не е включило размера на данъка при определяне на резултата за съответния данъчен период в справка-декларацията по чл.125 за този данъчен период и не посочило документа по т.1 в дневника за продажбите за съответния данъчен период. По този начин безспорно е нарушена санкционната разпоредба на чл.180, ал.2 във вр. с ал.1 от ЗДДС.

Неоснователно касаторът се позовава на чл.180, ал.3 от ЗДДС, съгласно който при нарушение по ал.1, когато регистрираното лице е начислило данъка в срок до 6 месеца от края на месеца, в който данъкът е следвало да бъде начислен, глобата, съответно имуществената санкция, е в размер 5 на сто от данъка, но не по-малко от 200 лв., а при повторно нарушение - не по-малко от 400 лв. От данните по делото се установява, че задължението за начисляване на дължимия данък е следвало да бъде изпълнено до 14.09.2021 г. Това означава, че предвиденият с цитираната разпоредба 6-месечен срок е изтекъл на 14.03.2022 г. Дружеството обаче е заплатило сума в размер на 21 800 лв. едва на 30.03.2022 г. във връзка с издаден ревизионен акт, т.е. след 6-месечния срок по чл.180, ал.3 от ЗДДС.

По тези съображения и по мотивите, изложени в обжалваното решение, към които настоящата инстанция може да препрати на основание чл.221, ал.2, изр.2 от АПК, решението като правилно следва да бъде оставено в сила.

При този изход на спора и на основание чл.63д, ал.3 от ЗАНН в полза на ответника следва да бъдат присъдени разноски за юрисконсултско възнаграждение, определени в размер на 80 лева на основание чл.37 от Закона за правната помощ във вр. с чл.27е от Наредбата за заплащането на правната помощ,

Водим от горното и на основание чл.221, ал.2 от АПК, Административен съд - София град, 14-ти касационен състав,

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение от 10.05.2023 г., постановено по н.а.х.д. № 6556/2022 г. от Софийски районен съд, 132-ри състав.

ОСЪЖДА „Студентски имоти София” ЕООД с ЕИК[ЕИК] да заплати на Националната агенция за приходите сумата от 80 (осемдесет) лева за юрисконсултско възнаграждение.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.